

از نوحه های قدیمی تاشور جوان پسند

ریشه هیئت انصار الرقیه (س) خدربیک، به هیئت قدیمی ۷۲ تن می رسد. حدود سی سال قبل جوان های آن هیئت که حالا بزرگ ترهای هیئت انصار الرقیه (س) محسوب می شوند، تصمیم گرفتند هیئتی اصطلاحاً جوان پسند تر داشته باشند. این ها را جلال کوه سرخی روایت می کند. یکی از پایه های این هیئت و مداح اهل بیت (ع) که بین هیئتی های مشهد سرشناس است. او آخر دهه ۷۰ آقا جلال سبک های قدیم مثل نوحه آذر، دودم و سنگین می خوانده؛ اما شور را هم به مجالسشان اضافه می کنند و همین باعث می شود عزاداران بیشتری پای ثابت مراسم بشوند.

او تعریف می کند که بامداحی شورانگیز و حضور جوان ها، مسجد کوچک امام حسین (ع) که محل هیئت ۷۲ تن بوده، گنجایش حضور عزاداران رانداشته و چند نفری از جوانان تصمیم می گیرند هیئت انصار الرقیه (س) خدربیک را راه اندازی کنند. او می گوید: ابتدا جانداشتیم و هر سال در ایام محرم و صفر، انبارهای متروکه و خالی محله را تمیز می کردیم و پذیرای عزاداران بودیم. چندین سال بعد مسجد چهارده معصوم (ع) حاشیه بولوار عبادت محله مهرآباد ساخته شد و محل دائمی فعالیت هیئت، همین جانشد.

داستان جلد

خدمت بی وقفه و خالصانه

حسین تنها، یکی از اصلی ترین افراد هیئت انصار الرقیه (س) است که از روز اول پای کار هیئت بوده است. کارهای فنی همیشه بر عهده اوست و دهه اول محرم زندگی اش وقف هیئت می شود. او می گوید: ما علاوه بر دهه اول، تمام مراسم مذهبی چه عزاداری و چه شادی را برگزار می کنیم. ما وظیفه داریم سنگر اعتقادی را در حاشیه شهر نگه داریم.

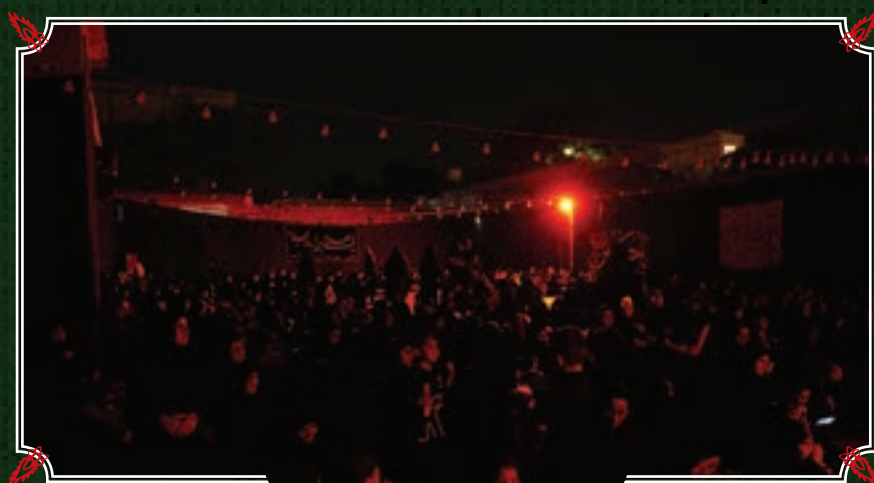
صادق کوه سرخی، مسئول هیئت نیز از ابتدای مجلس عزاداری تا لحظه آخر در نیمه شب، دائم از این سوبه آن سومی دود و مشغول هماهنگی است. آقا صادق را در حالی پیدا می کنم که دارد نذر مردم را جمع می کند. او در ورودی قسمت خواهران کناری ایستاده و هر چند دقیقه بانوی عزاداری صدایش می زند. می رود، وجه نقد یا کارت بانکی را می گیرد و نذر عزاداران را در کارت خوان هیئت می کشد. او همین کار اهالی را نشانه همدلی و همبستگی محدوده خدربیک محله مهرآباد می داند و می گوید: نوجوان و جوان، زن و مرد و پیر غلامان، همه در این محدوده همدل هستیم. می بینید که مردم خودشان می خواهند هر طور شده در این مجلس سهمی داشته باشند.

آقا صادق شرط رونق خوب یک محفل عزاداری و هیئت را به نوجوانان و جوانان می داند و می گوید: باید فرصت خدمت را برایشان فراهم کنیم. باید مسئولیت پذیری را به هیئتی های کم سن و سال آموزش داد.

هیئت انصار الرقیه (س) ۳۰ سال است خالصانه

قرار شب های محرم

سید محمد عطائی شب های ماه محرم یک ساعتی که از اذان مغرب می گذرد، اهالی محدوده خدربیک در محله مهرآباد از خردسال تا پابه سن گذاشته بالباس های مشکی همگی به یک سو می روند؛ به مسجد چهارده معصوم (ع) نبش خیابان

نوکری کردن با عشق!

که مهمان مجلس امام حسین (ع) فقیر است یا غنی، همه هر جوری انرژی می گذارند و خرج می کنند. من هم گوشه ای، کار نوکری مجلس آقا امام حسین (ع) را می کنم.

او در این دهه قید کسب و کار را می زند و آن را به دیگری می سپارد. از صبح به محله مهرآباد و مسجد چهارده معصوم (ع) می آید و نیمه شب راهی خانه اش می شود. خودش می گوید: اینجا احساس غربت نمی کنم. اصلاً مجلس امام حسین (ع) غربت ندارد؛ اما بچه های این هیئت خیلی مهربان و دوست داشتنی هستند.

حسین سالاری و هادی قند هاری لایه لای گفت و گوها چند باری اسمشان تکرار می شود. این دو غلام امام حسین (ع) ساکن محله نیستند؛ اما به طریقی حالا پای ثابت مراسم هستند. دیک می شویند، کف آشپزخانه را می کشند و تا لحظه آخر برای خدمت حاضرند. هادی آقا اصالتاً تهرانی است، مغازه ای هم در پنجره سنا باد دارد و ساکن محدوده خیابان احمدآباد است. در جواب این سؤال که چرا اینجا و در این هیئت خدمت می کند، می گوید: از کودکی دل بسته دستگاه امام حسین (ع) بوده ام. اینجا جمعی بی ریا دارد و برایشان فرقی نمی کند

نوجوانان، پای کار عزاداری

با آن هارفتار می شود. همین است که هیئتمان نوجوان و جوان کم ندارد.

برای محمد امین شب های تاسوعای هیئت جور دیگری صفادارد و می گوید: در این شب حتی برای یک نفر هم جانداریم. تا این خدمت مهمان می آید. از حال و هوای عزاداری هم که دیگر نگویم. رضا مهرداد، جوان نوحه سرای هیئت نیز خلوص نیت اعضا را خیلی دوست دارد. او در سبک شور می خواند: از عزل در طلب چشم ترم گفت حسین (ع) / هر کجا بال زدم، بال و پرم گفت حسین (ع)...

هیئت انصار الرقیه (س)، هیئت کوچک تر نوجوانان را هم در دل خود دارد که چند سالی است تأسیس شده و در برگزاری مراسم مشارکت می کند. محمد امین یوسفی یکی از اعضای آن از چهار سالگی همراه پدرش به این هیئت می آمده و حالا یکی از نوجوانان فعال و پای کار است. او که در ورودی ایستاده و به مهمانان خوشامد می گوید، درباره رفتار خوب بزرگ ترهای هیئت با کودکان و نوجوانان برایمان حرف می زند: حتی به کوچک ترها، تو نمی گویند و با ادب و احترام شایسته یک بزرگسال